

Egyházi Látogató

**XIII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM A WASHINGTONI MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ HAVILAPJA
2006. SZEPTEMBER 24.**

Tisztelettel köszöntjük az Egyházi Látogató minden olvasóját! Ez a szám már az új szerkesztő, Tiszteletes Kovács Zoltán új ösztöndíjas diák lelkészünk gondozásában jelenik meg. A vele való megismerkedést elősegítendően alant közöljük rövid életrajzát.

Áldás, békesség! Kovács Zoltánnak hívnak, a gyülekezet új segédlelkésze vagyok. Nagykárolyban (Partium) születtem 1981-ben, szüleimmel 1988-ban költöztünk Magyarországra. Édesanyám biológia szakos általános iskolai tanár. Édesapám fényképész volt, sajnos 1990-ben meghalt. Egy nővérem van, Ildikó, aki jelenleg Németországban dolgozik.

A református hittel a középiskolai évek alatt kerültem szoros

kapcsolatba. 16 éves koromban, egy ifjúsági táborban ismertem meg Jézus Krisztust, mint Megváltót. Vallástanárom indított el a lelkészi pályán.

Teológiai tanulmányaimat Debrecenben, Münsterben, és Bécsben végeztem. Az elmúlt évben a Debreceni Református Hittudományi Egyetem szeniora voltam. Lelkészi vizsgáimat jeles ill. kitűnő eredménnyel zártam. 2006. júliusában vettem át a diplomámat.

Az Egyesült Államokban nem először járok, 2004 nyarán egy coloradoi amerikai református gyülekezet életével ismerkedhettem meg, melynek ifjúsági csoportjával egy missziói úton is részt vettem Limában (Peru).

Bemutakozó soromat életem egyik kedves Igéjével zárom, melynek igazságát eddig is számtalanszor megtapasztalhattam, és hiszem, hogy ígérete a jövőre nézve is áll:

Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteiket az Ő gazdagsága szerint dicsőséggel a Krisztus Jézusban.

Filippi 4,19

A ligonieri Bethlen Otthon szolgálata ismert egyházunk régebbi tagjai előtt, már csak azért is, mert a múltban közösségünk számos tagja részesült gondozásában. Ismerkedjünk meg mindnyájan a szeretet-intézményünk életével kapcsolatos legújabb fejleményekkel. Országos Lelkészegyesületünk szeptember elején Ligonierben tartott gyűlésének központi témája éppen otthonunk jövője volt. A beszélgetést gyülekezetünk lelkipásztora vezette be az alább közölt gondolatokkal.

LIGONIER: A MAGYAR AMERIKA SZÍVE

Ennek a kerekasztal beszélgetésnek az a célja, hogy a jelenlévők bevonásával eszmecserét indítson egy időszerű kérdésről, arról ugyanis, hogy lehet-e, s ha igen, miként lehet a ligonieri Bethlen Otthon századunkban fokozott mértékben az, ami az elmúlt század során volt.

Első feladatunk tehát annak megfogalmazása, hogy mi volt a Bethlen Otthon szolgálata a múlt században. A legfontosabb válasz Ravasz László, a néhai nagy püspök nevéhez fűződik, aki első amerikai látogatása során Ligonierben nyert benyomásait egy mondatba sűrítette: „A ligonieri Bethlen Otthon az amerikai magyar református élet szíve, legrégebbi szeretetintézménye, egészségének szimbóluma.” Találó megállapítás: Mint a szívbe a vér az ereken át, úgy gyűltek ide évről évre az észak-amerikai magyar reformátusok vezetői, lelki-

pásztorok, presbiterek, testvéri találkozóra, közös feladataik felmérésére. Cselekvéseik kettős hajtóereje a közösségben való gondolkodás és az egymással való törődés volt. Kint, gyülekezeti szinten, akkor bizony nem ez a lelkület uralkodott. Ott az elmúlt század java részében testvérharc bénította az erőket. Az egyház-alapítók egy egész nemzedéke szállt sírba anélkül, hogy megízlelte volna a zsoldáros Szenczi Molnár Albert által megénekelt „atyafiak közötti egyezés” jó ízét. Itt, Ligonierben, ezzel ellentétben, a Lelkészegyesület döntő szerepvállalásával, a két tábor hívei csatabárdokat elásva, „mint a harmat, úgy éltették egymást” és közös szeretet-intézményüket, a Bethlen Otthont.

Új épületeket, új szárnyakat avattak. Gyermekek és a megfáradtak gondozására falvat létesítettek, mintegy mintaképét teremtették meg a kerti gazdálkodásnak, melyben erőtől duzzadó nyugdíjasok szántottak, vetettek, arattak, állatokat tenyésztettek, munkájukkal előteremtették a táplálékot az árvák, s önmaguk ellátására. Ezen a helyen, ahol most egybegyűltünk, egykor gépek zakatoltak az Otthon nyomdájában. Kiadásában jelentek meg közös énekeskönyvünk, hitvallásaink, imakönyvek, hivatalos lapok. Röviden: A Bethlen Otthon emlékeztet a bibliai mustármagra. Kicsiny kezdetből hatalmas fává terebélyesedett, először a hegyoldalon, később lenn a völgyben.

Egy szervezet sem temetkezhetik múltjába. Jó magam is, aki Isten kegyelméből 1947 szeptembere óta látogatom a ligonieri napokat,

sokáig elnöke is voltam a fenntartó testületnek, mint egy túlélője a régi időknek, nosztalgia helyett azokhoz tartozónak érzem magam, akik a múltba való temetkezés helyett a jövőbe néznek, Ligonier mai építő nemzedéke felé, akik a régi alapokon állva mernek jövőt építeni.

Ennek az odaszánásnak első eredménye az új Bethlen Otthon, melyről fontos tudni, hogy bár tervezése a múlt század végére esik, felszentelése ennek a századnak a hajnalán történt, annak igazolására, hogy a mai nemzedék az új századot azzal kezdi, amivel kezdték az atyák a múlt századot, magyar református végvár építésével. Múltra építve szentelték fel a gyönyörű új épületet. Éspedig úgy, hogy a régi kövek és a régi építők, neveikkel és cselekedeteikkel beleépültek az új épület sarokkövébe és tornácaiba.

Az új épület áll, és várakozó névsorral üzemel. Ugyanakkor a régi megszentelt épület most üresen tátong, homlokzatán egy nagy kérdőjellel: Mi lesz énvelem? Tegnap ezen a helyen szép gondolatok hangoztak el: Idősek gondozásának korunk megkívánta módozatai, konferenciaközpont egyházaink, amerikai magyar közösségeink számára. Hazai egyházkerületeink: Tiszáninnen, Tiszántúl, Dunamellék, és Dunántúl áldásosan működtetik saját konferenciaközpontjaikat. Miért ne lenne konferenciaközpontja Tengerentúlnak? Ha igen, miért ne Ligonierben? Felvetődött a bejegyzett nyári

egyetem gondolata. A nyári magyar iskola, szombati magyar iskola egyházaink kezdeményezése. Miért ne történjen valami döntően fontos gondoskodás egyetemista korú ifjaink felkarolására. És miért ne Ligonierben? Mielőtt lehurrognánk a gondolkodás és tervezgetés merészségét, gondoljunk a nagy költőfejedelem Illyés Gyula intelmére, aki Amerikában jártában lelkipásztorok egy másik gyűlésén, a keleti parton így verselt:

**„S épp, mert minden hatalmat,
ha zord bérccé mered csak
- csepp-csepp, résbe nyomulva
- a parány töri meg.
S épp mert parány falukra
várhat isteni munka:
ama rettentő holnap
előtt még, emberek,
merjük a legnagyobbat,
újra a – kezdetet,
merjük a legnagyobbat,
kezdjük itt a legmélyből,
hűségünk erejéből
léptenként, mint lehet,
de mégis föl, föl és föl
újra a kezdetet.”**

Nem is egy részben lelakott épületről van szó. Kérdés inkább az, miként lehet a Bethlen Otthon fokozott mértékben és az új idők kihívásainak megfelelően az, ami a múlt században volt. A Lelkészegyesület jól ítéli meg a kérdés időszerűségét, amikor e konferencia ügyrendjén helyet és időt ad a kérdés taglalásának.

Dr. Bertalan Imre

Washingtoni Magyar Református Egyház

Vasárnapi Istentisztelet, 2006. szeptember 24.

Dr. Bertalan Imre lelkipásztor és Kovács Zoltán segédlelkész

Orgona előjáték		
Apostoli köszöntés		
Fennálló ének	26	Te Rólad Zeng Dicséretünk
Lekció		84. Zsoltár
Nagyének	27	Téged Áldunk Nagy Isten (1-3)
Prófétai ima		
Apostoli Hitvallás (8. oldal)		
Közének	31	Úr Jézus, Mily Igen Drága
Textus		1Mózes 12,1-6
Igehirdetés		Mennyei Állampolgárság
Pásztori ima		
Úri imádság (6. oldal)		
A keresztség sákramentumának kiszolgáltatása		
Felhívás adakozásra		
Hirdetések		
Záró ének	23	Meghallgatók Szent Beszédedet
Magyar himnusz		
Áldás		
Orgona utójáték		

Áprily Lajos
HAZA

Egy életben kétszer
vesztettem el.
Nincs, nincs. Bús sorsot
értem és kietlent.
Hová vezetsz utam? Egy
hang felel
Keress magadnak
elveszithetetlent.

*Keressétek először
Istennek országát!*
Máté 6,33

Hirdetések – Közlemények

- Következő istentiszteletünket **2006. október 22.-én** tartjuk a Wesley Theological Seminary kápolnájában (4500 Massachusetts Ave., NW., Washington D.C. 20016). Az istentiszteleti alkalomra, és az azt követő szeretetvendégségre mindenkit hívunk és várunk!

Wesley
Theological
Seminary

- Augusztusban kiküldött levelünkre eddig 38 felajánlást kaptunk a „Church and Ministry” alapra, amit ezúton is hálásan köszönünk.

Az Úr legyen és maradjon gyülekezetünk őriző Pásztora! Ámen!

Lelkipásztorok elérhetősége:

Dr. Bertalan Imre

Telefon: (301) 493-5036

E-mail: ibertalan@verison.net

Kovács Zoltán

Telefon: (202) 885-8755

E-mail: zoltaan@tvn.hu